

[Alfred Jensen.]

om at etablere et Samarbejde for at rejse det danske Folk til Modstand. Kort efter at jeg havde fremsat den Udtalelse, gik det ærede Medlem Fru Inger Merete Nordentoft op her paa Talerstolen og gentog, at hun i Efteraaret eller eventuelt Vinteren 1940—41 henvendte sig til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen for at komme til at deltage i noget Modstandsarbejde. Naar hun henvendte sig til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, var det, fordi hun alle andre Steder, hvor hun hidtil havde henvendt sig, havde faaet en kold Skulder. Jeg forstaar saa udmærket, at hun ikke henvendte sig til det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, for fra hans Side kunde man i hvert Fald intet vente.

Jeg skal heller ikke trække Tiden ud med Citater; det kunde jeg gøre, hvis jeg vilde citere, hvad det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft sagde netop i Sommeren 1941 ved Behandlingen af Loven om kommunistisk Virksomhed. Da gjaldt det om at styrke den nationale Kamp, men da var det ærede Medlem med til at spørre Kommunerne inde, for at man senere kunde udlevere dem til Død og Pinsler i de tyske Konzentrationslejre.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Nu mærker man, hvor det ærede Medlem er henne. Naar de virkelige Argumenter slipper op, vender de kommunistiske Talere altid paa et eller andet Tidspunkt tilbage til Spørgsmaalet om Kommunisternes Internering, som vi jo har drøftet Gang paa Gang. Der er i det hele taget ikke Tale om, hvorvidt Kommunisterne paa et eller andet Tidspunkt inden Krigen mellem Tyskland og Rusland brød ud, skulde have forberedt en Overgang til Modstand, men der er Tale om den Holdning, det kommunistiske Parti indtog efter Krigens Udbrud i 1939 og efter Danmarks Besættelse den 9. April. Der har jeg sagt, at Krigen havde ingen Interesse for dem, saa længe den gik, som den gik, det var en imperialistisk Krig, den interesserede dem ikke ud fra et nationalt Synspunkt. Man kan f. Eks. læse, hvad „Arbejderbladet“ skrev den 27. Juni 1940:

„Under Parolen: „Kamp for Demokratiet“ blev Krigen begyndt, men Krigens imperialistiske Karakter afslørede sig hurtigt.“

Jeg kan ogsaa med Formandens Til-

ladelse citere Kommunisternes 1. Maj-Op-
raab fra 1940, hvor man skrev:

„Freden og kun Freden vil altsaa bringe Besættelsen til Ophør. Vi danske Kommuniste har stedse erklæret, at Danmark ikke paa nogen Maade burde understøtte Imperialisternes Krig. Vi stempler nu som *engelske Krigsagenter* alle dem, der skjult eller aabenlyst maatte forsøge at udsprede Teorier om, at Danmarks Frihed og Uafhængighed skulde afhænge ikke af Freden og det danske Folk selv, men af Kapitalisterne og Krigsherrerne i London og Paris.“

Det var ikke den tyske Besættelsesmagt, man vendte sig imod, men de Vestmagter, der var i Krig med Tyskland. Og dermed har jeg sagt, hvad jeg ønsker at sige i denne Diskussion.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Alfred Jensen: Her er ikke Tale om, at de saglige Argumenter slipper op. Det, Diskussionen drejer sig om, er hvornaar det kommunistiske Parti begyndte Modstandskampen. Det hjælper ikke det ærede Medlem, at han kommer med Citater og Ud-
drag af Udtalelser fra „Arbejderbladet“ eller fra vore Møder. Det bortforklarer ikke, hvad Christmas Møller sagde fra denne Talerstol, og hvad det ærede Medlem Fru Inger Merete Nordentoft sagde i Gaar: Det er vitterligt, at ingen andre end Kommunisterne i den Periode, hvori man beskylder os for at have Samarbejde med andre, forberedte den nationale Kamp, forberedte Modstandskampen. Hvor var det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft henne i den Situation?

Formanden: Den højtærede Statsminister har Ordet.

Statsministeren (Hans Hedtoft): Jeg kan frafalde.

Udenrigsministeren (Gustav Rasmussen): Jeg har intet nyt at tilføje Debatten om de udenrigspolitiske Spørgsmaal, men vil kun gerne gøre en enkelt Bemærkning til de ærede Medlemmer Hr. Erik Brikens og Hr. Ole Bjørn Krafts Argumentation mod vor Ikke-Deltagelse i London-Konferencen om Vesttyskland.

De ærede Medlemmers Tankegang var denne, at naar Regeringen ikke har villet søge Adgang til Konferencen i London,